55e jaar. — Nr 62-63. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 26 Mei 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad. 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 26 MEI 1906.

VAN ALLES WAT.

Alle geuzengazetten kraaien victorie. Dat is hun opgelegd door de groote kopstukken, en men moet moet zeggen, dat ze het ordewoord goed naleven.

Nu, we kunnen goed uitstaan dat ze hun hart eens ophalen en terdege victorie kraaien... VOOR DE KIEZING !

We zul'en WIJ het wel doen NA DE KIEZING. We kunnen zoolang wel wachten.

Overigens, zoo blijven we beiden, liberalen zoowel als katholieken, IN DE GEWOONTE.

Sedert 22 jaar reeds heffen onze tegenstrevers triomfkreten aan VOOR ELKE KIEZING. Wij deden het regelmatig NA ELKE KIEZING.

Wij zullen het den 27 Mei nogmaals doen !

T' akkoord, hé, geuskens ?

* * *

— De Katholieke Regeering kan niet vallen !

— Waarom niet ?

— Omdat er geen ander bestuur in ons Katholiek België *mogelijk* is.

* * *

Wie schonk de soldaten vermindering van diensttijd ? DE KATHOLIEKEN.

Wie gaf hun en hunne ouders eene billijke geldelijke vergoeding ? DE KATHOLIEKEN.

Wie schonk den werkman de Zondagrust ? DE KATHOLIEKEN.

Wie gat den ouden werkman het ouderdomspensioen ? DE KATHOLIEKEN.

Wie bevoordeelde op groote schaal de maatschappijen van Onderlingen Bijstand ? DE KATHOLIEKEN.

* * *

Als men de uitslagen der kiezingen van 1900 vergelijkt met die van 1902 in de 21 arrondissementen waar Zondag aanstaande moet gekozen worden dan stelt men vast dat van de eene kiezing tot de andere :

De katholieken hebben gewonnen	73816	stemmen
De liberalen hebben verloren	10109	»
De socialisten hebben gewonnen	15327	»
De demokraten hebben verloren	27718	»
De onafhankelijken hebben verloren	2877	»

Alleen de katholieken en de socialisten hadden dus stemmen gewonnen en de winsten der katholieken waren vijfmaal grooter dan die onzer roode tegenstrevers. Dat zal, dit jaar, nogmaals zoo zijn, want alleen de katholieke partij geeft aan het land waarborgen van eene goede regeering.

De liberalen hebben in 1902 stemmen verloren ten gevolge van hun verbond met de socialisten ; zij zullen er nog meer verliezen, ondanks al hun gezwets, omdat hunne vernedering voor de revolutiemannen grooter en volledige is dan ooit.

Wat de zoogezegde « kristene demokraten » betreft, deze hebben alle gezag verloren en waarschijnlijk zal deze kiezing voor hen het begin van het einde zijn.

* * *

Frankrijk, een land dat bestierd is door *socialisten, liberalen, enz., enz.*, telt 40 millioen inwoners en drijft jaarlijks voor 8 milliard handelszaken, 't zij 200 fr. per hoofd.

Duitschland komt voor met 250 fr. per hoofd.

Engeland komt voor met 512 fr. per hoofd.

België ons vaderland, dat sedert 22 jaar bestierd is door *katholieken*, staat aan 't hoofd van alle landen. 't Telt ongeveer 7 millioen inwoners en jaarlijks drijft het voor 7 milliard handelzaken, 't zij **1,000 fr. per hoofd !**

* * *

Frankrijk, dat zich roemt op zijn goddeloos bestier, zit in schulden tot boven 't hoofd. Niettegenstaande de schrikverwekkende belastingen die loodzwaar drukken op de schouders der lastenbetalers bereikt de openbare schuld dertig milliard !

Hier in België, en tijdens 't geuzenbebewind van 1879 tot 1884, was er een tekort van

59 millioen !

Sedert, bestieren katholieken ons dierbaar Vaderland, en in kas vinden wij eenen boni van

165 millioen !

* * *

De balans van de werkingen der Spaarkassen in Frankrijk, voor de tien eerste dagen van Mei, geeft den volgenden uitslag :

Gestorte sommen . . fr.	2,824,240-08
Teruggehaalde sommen »	12,467,705-82
Meer teruggehaald dan gestort »	9.643,465-74

Van 1 Januari tot 10 Mei hebben de terugnemingen de stortingen overtroffen met fr. 21,242,138-54.

Van 1 tot 10 Mei, — tijdvak der kiezingen — heeft men dus het hoogste cijfer der terugnemingen aangestipt welke de spaarkassen vermelden. 't is te zeggen nagenoeg *een millioen per dag*.

Het socialism stijgt, het vertrouwen vermindert, het spaargeld vlucht naar het buitenland. Daar ligt eene les in die nog elders dan in Frankrijk mag overwogen worden.

Het huiselijk leven
op onze dagen.

Uit onze kinderjaren bleven ons bij, als zoete herinneringen, die aangename oogenblikken van *gezellig samenzijn*, van *rust en vrede*, wanneer onze ouders en kinders zich verheugden in elkanders gezelschap.

Hoe gaarne, wanneer ingevorderden ouderdom de ernstige tijd van het leven komt, keeren we in gedachten terug tot die zalige avondstonden ! Hoe gaarne wanneer de betooverende hand van den tijd den eene hier, den andere daar heeft geplaatst, en velen zelfs naar een beter leven zijn gereepen geweest, hoe gaarne brengen we ons voor den geest die aangename uren van verdwenen geluk !

O, kon ieder kind, eens in 't huwelijk getreden, de rust en vrede, die het bij zijne ouders thuis genoot, nu ook in zijnen tehuis, bij zijnen nieuwen huiselijken kring, terug vinden !

* * *

Doch, helaas ! niemand zal betwisten, dat slechts voor weinigen, die op onze dagen leven moeten, zulke zoete herinneringen voor later zullen ten deel vallen. — Waarom ? Omdat het gezellig huiselijk leven schier niet meer bestaat ; omdat onze jonge mannen in 't algemeen in hun' huizen zelf niet meer op denzelfden leest geslagen zijn en uit hetzelfde hout gesneden als vroeger, toen de vaders aan hunne zonen den familiegeest door woord en voorbeeld ingaven ; omdat onze jonge dochters veel liever andere kunsten leeren dan ware en echte huismoeders te worden...

Onze huisvaders moeten te veel met hun zaken bezig zijn, om te kunnen eenige oogenblikken aan vrouw en kinderen geven. In den dag hebben ze duizende bezigheden ; 's middags vóór 't eten en 's avonds gaan ze uit om zich te verzetten... maar niet in den huiselijken kring. — Onze jongelingen genieten die opvoeding niet, die hen den nauwen kring der huisgenooten zou doen begeeren en langen tijd nog eer ze groot zijn, kennen zij, onder vaders geleidde misschien, reeds ook den weg, die hen verre wegleidt van den huiselijken kring.

Moet het ons dan verwonderen, dat vele hedendaagsche jongelingen de noodige gestelteniissen missen om goede huisvaders te zijn ? — Spoedig verveelt hun de tegenwoordigheid van vrouw en kinderen. Zij zoeken hunne getrouwe vrienden weder op ! Gelukkig indien zij 't noodige niet verteren om brood te verschaffen aan de hunnen. — Zij schuwen het gelukkig samenzijn !

* * *

Maar ook van eenen anderen kant ligt het kwaad. — Er bestaat op onze dagen eene richting om van onze jonge dochters 'n soort van modepoppen te maken, die bij 't uitkomen van 't pensionnaat wel wat opperviakkige wetenschappelijke kennis bezitten, maar zonder een greintje verstand zijn over het huishouden. Alles leert men hun, in de groote steden vooral : piano trommelen, fransche romans lezen, komplimenten maken, dansen, ja, alle slag van sprongen maken, enz. ; maar koken, naaien en breien, dat moet juffrouw niet kennen ! En eens dat ze te huis komt, om bij moeder te blijven, in plaats van haar te helpen en in het huishouden een hand toe te steken, denkt zij op haar zelven, op haren opschik, op hare strikjes en lintjes en duizend andere nietigheden.

En dat zouden later gezellige huisvrouwen moeten zijn, bekwaam om hunnen echtgenoot en kinders door hun gezelschap alleen gelukkig te maken. — Later ook zullen zij hun huishouden verwaarloozen, waarvan zij niets zullen weten ; zuurgewonnen penningen zullen zij nutteloos verkwisten, hunnen man het leven onmogelijk maken, zoodat hij verplicht zal zijn elders wat verzet te gaan zoeken.

En hunne kinderen krijgen dezelfde opvoeding, zonder gedacht van den huiselijken kring, en zoo wordt het gedacht uitgedoofd, en zoo gaat de familiegeest zonder hoop van redding te niet.

Zulke toestanden vindt men niet alleen bij onze deftige, maar zelfs bij de kleine burgersklassen. Meer en meer komt de neiging om van thuis slechts eene plaats te maken om te eten en te slapen.

En bij de werklieden ontwaart men 't zelfde verschijnsel. — Bij hen ook is 't huiselijk leven verminderd, ofschoon hunne geringe middelen niet toelaten zooveel uit te gaan als hunne welstellende medemenschen. — Uitgaan wordt bij allen het verlangen ; thuis blijven is een last, een verdriet geworden.

* * *

Zij, die denken dat het zoo erg niet gaat, gelijk wij hier schrijven, dat zij eens rond zien en aandachtig personen en toestanden aanschouwen, en allen zullen huishoudens genoeg vinden, wier leven ongelukkig is, en dit om reden van 't verlies van den familiegeest. — Dat is de kanker die de samenleving verteert !

Wel is waar, er zijn nog lichtpunten — maar ze zijn zelden — die als flikkerende sterren pinkelen aan den donkeren hemel der samenleving, huisgezinnen waar vrede en geluk wonen.

Beschouwt en onderzoekt ze : daar vinden wij terug al wat ons bijbleef uit de dagen onzer jeugd. — Daar is de vader welgezind, als hij na zijn volbracht dagwerk vrouw en kinderen te huis wedervindt en gelukkig in hun midden verblijft ; — daar is de huismoeder tevreden, als allen rond haar geschaard zijn en niets dan lachende wezens aanschouwt. Maar daar ook heeft men met de oude vlaamsche gebruiken van 't huis zijn en familiegeest den steun des levens behouden ; daar wordt de volbrachte plicht nog betracht als eene goede noot voor het ander leven !

* * *

Het familieleven heeft niet gewonnen met den vooruitgang, want hoe meer de mensch naar vooruitgang streefde, hoe meer hij ophield, man en huisvader te zijn. Alsof dit niet kon te zamen gaan ! — En nochtans, hoe talrijk zijn de voordeelen niet van hen die den ganschen dag door, met bekwaamheid en standvastigheid, aan het verbeteren werken der samenleving of die hunne eigene zaken met de grootste nauwkeurigheid oppassen, maar die ook zoodra het hunne bezigheden toelaten, hun verzet zoeken in den familiekring ! Zij laten de zorg voor de opvoeding hunner kinderen aan de vrouw over, maar houden er een wakend oog op ; zij willen dat hunne zonen en dochters godsdienst en deugd leeren liefhebben.

Zulk voorbeeld vinde navolgers, en dan zal de samenleving — thans zoo ziek — betere tijden beleven ; dan zullen de kinderen van onzen tijd vrede en voldoening vinden, wanneer zij het ijdele en verdrietbarend geluk, dat zij maar te vergeefs buiten het huis najoegen, zoeken zullen waar het alléén te vinden is ; onder Gods hoede, in den gezelligen, vriendelijken huiskring !..

Strijdlied.

Refrein : Wij knielen biddend neder
Voor 't lieve Christe kruis :
Aan 't kruis de plaats van eere
In school, in hut en huis !

Wij zijn de trouwe zonen
Van Kerk en Vaderland
En zouden 't durven toonen
Het kloeke zweerd ter hand.

Wij willen voor ons kindren
Den godsdienst in de school :
Die droeve tijd is henen
Dat men hun zieltjes stool !

Wij minnen 't Belgisch vaandel
Zoo als een heilig pand,
En blijven steeds krachtdadig
Verknocht aan Vorst en Land !

Wee hem die onze kerken
Of onze driekleur schendt,
Dan rijst het kristen België
Tot weerwraak overend !

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, WOENSDAG 13 JUNI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 202 koeien en kalveren, 162 vette varkens en 1754 magere varkens, schapen 2.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. SWINKELS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

Volksbond St-Maternus.

VEEVERZEKERING VAN TONGEREN

Belangrijke tombola

TOEGESTAAN DOOR HET SCHEPENCOLLEGE.

Uitloting van verschillende koeiën en andere prijzen van waarde. Prijs per nummer 25 cmes. De nummers zijn te bekomen op het bureel van dit blad, bij de verschillende wijkmeesters, alsook in het lokaal van den « Volksbond St-Maternus » (Hondstraat).

Iedereen, ook de leden die geen deel maken van de « Veeverzekering » kunnen deelnemen aan deze loterij.

Jaarlijksche bedevaart naar O. L. V. van Tongeren. — Deze week zijn verscheidene processies, talrijke bedevaarders telleude, naar onze stad gekomen, ten einde hunne gebeden en hunne smeekingen aan den voet van het mirakuleus beeld van O. L. V. van Tongeren. de oorzaak onzer blijdschap, *causa nostræ lætitiæ*, te komen nederstorten.

Deze godvruchtige betoogingen van levendig geloof zullen de eerste dagen der aanstaande week voortgezet worden.

Onze katholieke bevolking, van haren kant, neemt ook een groot deel aan de octaaf, ingesteld ter herinnering der grootsche feesten der Kroning van O. L. V. van Tongeren in 1890.

Onze statige hoofdkerk is steeds opgeproopt van volk tijdens de diensten en sermonen.

Gelijk verleden jaar, kunnen wij zeggen dat de bedevaart naar O. L. V. van Tongeren opperbest gelukt en de grootsche gebeurtenis der Kroning waardig is in herinnering derwelke zij ingesteld is.

Officieele akten.

Bij koninklijk besluit van 18 mei 1906 is de heer Van der Wielen (H. J. L.) candidaat notaris te Antwerpen, benoemd tot notaris ter standplaats Glons, ter vervanging van den heer Galand, ontslagnemer.

— Bij koninklijk besluit van 16 mei 1906, wordt het burgerlijk eereteeken van 1ste klas verleend aan mej. Hougaerts (M.) gemeenteonderwijzeres te Tongeren, ter beloning van de diensten aan het lager onderwijs bewezen, gedurende eene loopbaan van ruim vijf-endertig jaren.

— Bij koninklijk besluit van 19 mei 1906 is de herinneringsmedalie verleend aan de navermelde gemeentelijke magistraten, ambtenaren en bedienden, met werkelijken dienst of rustend :

Aelst. — MM. Tits, schepen ; Eggen, id.
Neder-Heers. — MM. Van de Can, burgemeester ; Tombal, schepen.
Berg. — M. Purnal, burgemeester.
Bilsen. — M. Hauben, burgemeester.
Brouekom. — M. Rosch, oud-schepen.
Freeren. — MM. Streel, burgemeester ; Tilkin, schepen ; Arnos, raadslid.
Gellick. — MM. Maesen, burgemeester ; Frissong, schepen.
Elderen. — MM. Stassen, schepen ; Geuten, raadslid.
Genck. — MM. Olaerts, secretaris ; Landmeeters, ontvanger.
Gors-op-Leeuw. — MM. Rubens, oudschepen ; Briers, raadslid.
Hees. — M. Jeurissen, schepen.
Hendrieken. — MM. Claes, burgemeester ; Odeurs, schepen.
Henis. — M. Morhay, oud-veldwachter.
Heur-le-Tiexhe. — M. Vandooren, oud-burgemeester.
Loon-de-Stad. — MM. Copis, oud-secretaris ; Dirickx, ontvanger.
Millen. — M. Lesale, veldwachter.
Nederheim. — MM. Lecoque, raadslid ; Meesen, oud-raadslid.
Otringen. — MM. Tomballe, raadslid ; Hannosset, oud-raadslid.
Rixingen. — M. Hansen, secretaris.
Vechmael. — M. Vranken, oud-schepen.
Veldwezelt. — MM. Straetmans, schepen ; Geraerts, raadslid.
Voordt. — MM. Misotten, burgemeester ; Berkenbossh, schepen ; Odeurs, id.
Walt-Wilder. — MM. baron de Rosen, burgemeester ; Duelen H., schepen ; Duelen A., raadslid.
Widoye. — MM. Ramaekers, schepen, Jorissen, secretaris.
Wintershoven. — MM. Kellens, oud-schepen ; Thysen, raadslid ; Vandeveune, veldwachter.
Wonck. — M. Jehasse, veldwachter.

— Bij koninklijk besluit van 21 mei 1906 is benoemd tot plaatsvervangend rechter in het vredegerecht van het kanton Tongeren, de heer Massa (E.-J.-A.) advocaat te Tongeren, ter vervanging van den heer Van Langenaken, die tot eene andere betrekking geroepen is.

Mej. Mathilde Hougaerts, gemeente onderwijzeres, reeds vereerd met de pauselijke decoratie « Bene merenti » en de herinneringsmedalie der regeering van Leopold II, komt, bij koninklijk besluit van 16 dezer, vereerd te worden met het burgerlijk kruis van eerste klas.

Onze hartelijk gelukwenschen !

Beeringen. — PROVINCIEKIEZING. — Hier volgt de uitslag der kiezing voor den provincieraad, die verleden zondag alhier plaats had. M. Lodewijk Ooms, notaris te Tessenderloo, kandidaat van den katholieken volksbond : 4353 stemmen ; M. Budie, slachter te Leopoldsburg, kandidaat der tegenpartij : 1406 stemmen ; witte en nietige briefjes : 434. Er is wat wat wrijving geweest tusschen Beeringen, die vroeger twee provincieraadsleden had en Tessenderloo, die er thans twee heeft.

Deze uitslag is geene nederlaag, maar eene verplettering voor de liberale partij.

GODSDIENSTIG NIEUWS.

JAARLIJKSCHE BEDEVAART NAAR O. L. VR. VAN TONGEREN. — PLECHTIGE OCTAAF VAN 24 TOT 30 MEI, ingesteld tot herinnering der Kroning van het mirakuleus beeld van Onze Lieve Vrouw in 1890.

Kerkelijke diensten : Alle dagen plechtige Hoogmis met gelegengheids-sermoon ten 9 ure. Plechtig Lof met sermoon ten half acht.

Vollen aflaat is vergund door Z. H. Leo XIII aan alle gelooviгen die gedurende deze octaaf, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, komen bidden voor het mirakuleus beeld van O. L. V. van Tongeren tot de gewone inzichten der H. Kerk.

De verschillige parochiën van het dekenaat Tongeren hebben zich verstaan om processiesgewijze beurtelings gedurende de octaaf het beeld van O. L. V. te komen vereeren, in de volgende orde :

Op maandag 28 mei : Hex, Bommershoven, Vechmael, Haeren en Piringen.
Op dinsdag 29 mei : Neerrepen, Overrepen, 's Heeren-Elderen, Henis en Rixingen.
Op woensdag 30 mei : Freeren, Heure-le-Tiexhe, Nederheim, Mall, Sluizen, Millen en Herderen.

29me VADERLANDSCHE BEDEVAART NAAR O. L. V. VAN LOURDES, onder eerevoorzitterschap van Mgr MERCIER, aartsbisschop van Mechelen.

De bedevaart, die is moeten uitgesteld worden, is onwederroepelijk vastgesteld op de volgende datums : vertrek den *dinsdag 26 Juni* ; terugkeer in België den *4 Juli*. De inschrijvingen worden ontvangen tot 8 Juni door de HH. Achille Van In, Luxstraat, te Lier ; A. Jamoulle, notaris te Faimes-Borgworm ; Paul Jeanmart, notaris, Pepinstraat, te Namen ; en Oscar Vermeersch, notaris te Dendermonde.

Aanstaande vrijdag, eerste vrijdag der Maand, aanbidding in de Kerk der Clarissen : het Allerheiligste Sakrament zal ter aanbidding uitgesteld worden van af 7 u. 's morgens tot namiddag 5 ; het Lof zal plaats hebben om half 5.

NIEUWS
uit de Stad en de Provincie Luik.

LUIK. — VERPLETTERD. — Dinsdag avond had er aan den hoek der Haspengauwsche- en Legiastraten een smartelijk ongeval plaats. Een vijfjarig meisje, met name Sylvia Renard, werd door de twee paarden van een pakwagen vertrapt en bleef op den slag dood.

SERAING. — DOODELIJKE ONGEVALLEN. — Een doodelijk ongeval heeft alhier in de fabriek Cockerill plaats gehad. Een werkman, met name Victor Deville, oud 25 jaar, ongehuwd, is ter hoogte van 10 meters van eene ladder getuimeld. De ongelukkige bekwam eene schedelbreuk en blies weldra den laatsten adem uit, ondanks de spoedige zorgen, die hem door een geneesheer werden toegediend.

— De genaamde Jozef Pelot, oud 60 jaar, gehuisvest in de Baumestraat, te Seraing, is van den trap gevallen, terwijl hij naar zijne kamer ging. De ongelukkige is overleden aan de gevolgen van de schedelbreuk, die hij bekomen had.

MORESNET. — VERMORZELD. — Werklieden van den ijzerenweg vonden tusschen Bleyberg en onze gemeente een vreeselijk verminkt lijk. Beenen en armen waren afgerukt en de romp was in twee gesneden. De eenzelvigheid des ongelukkigen is onmiddelijk kunnen vastgesteld worden : 't is de genaamde Hubert Malmendier, 29 jaar oud, te Moresnet woonachtig. Hij had zijne verloofde, die te Bleyberg woont, een bezoek gebracht en 's avonds rond 11 ure, derzelver woning verlaten. Men denkt dat hij, om spoediger thuis te zijn, den ijzerenweg heeft willen volgen en door eenen trein verrast is geworden.

VERVIERS. — ZEVENJARIGE FEESTEN. — Dit jaar hebben de zevenjarige feesten plaats van het mirakuleus beeld van O. L. Vrouw der Minderbroeders. Verleden zondag werden zij geopend door de uitvoering van de cantate der Kroning, door het koor van den St-Jozefskring. Maandag werd eene pontificale mis gezongen door Mgr Rutten, bisschop van Luik. Een aan-

---

De Erfgenaam van NIEDECK

(25e vervolg).

Fransje vertelde haar van het telegram, terwijl de vroolijke toon, waarop zij tot nog toe gesproken had, eenskaps voor ernst plaats maakte. Zij was opgestaan en had den arm teeder om Pia's schouder geslagen. Steeds inniger drukte zij haar nichtje tegen zich aan en toen zij weder de tranen langs Pia's wangen zag rollen, klemde zij in wilde smart de tanden op elkaar. Plotseling liet zij haar echter los, en zegde :

— Ik ga met vader biljart spelen, komt ge mee ?

Zwijgend schudde Pia het hoofd.

— Och, toe,ween zoo niet, Pia ! Ge zult het alles wel te boven komen. Morgen vertrekken wij, en als ge dan allerlei nieuwe plaatsen ziet, krijgt ge ook andere gedachten. En dan, uwe kennismaking met Wulff-Dietrich is zoo kort geweest, dat de wond niet zoo heel diep kan zijn.

Er was weer hartstochtelijke ijverzucht in de donkere oogen te lezen.

— Strak kom ik terug, vervolgde zij. Dat ellendige weer deugt in het geheel niet voor u. Wacht, ik zal u eens wat opvroolijkends meebrengen ; de « Fliegende Blätter » bij voorbeeld, dan kunnen we eens samen lachen.

De grove, Engelsche schoenen klotsten weg, de deur viel krakend dicht. Maar buiten, in den gang, streek Fransje zich met den rug harer hand over het voorhoofd en haalde diep en smartelijk adem.

— Ik vrees toch, dat zij hem lief heeft, en nooit afstand van hem zal willen doen, mompelde zij, en om het nog langer aan te zien, dat zij weent, dat is mij onmogelijk.

* * *

Dagen waren voorbij gegaan. Het weer was opgeklaard, en ofschoon het koud en winderig bleef, toch waren de regenwolken afgetrokken, en kon men weer wat om zich heen zien.

Pia was dankbaar en blijde, dat noch haar oom, noch hare tante een enkel woord met haar, over hare verhouding tot Wulff-Dietrich sprak. Niettegenstaande zij ronduit bekenden dat zij tot hunne groote vreugde in hem hun neef gevonden hadden, schenen zij overigens voornemens, de gedachte aan hem niet al te levendig te houden. Met een smartelijken glimlach zag Pia hoe men alles deed om haar afleiding te bezorgen. Fransje overladade haar met alle mogelijke kleine oplettendheden en vriendelijkheden.

Door uitgelaten vroolijkheid trachtte het bakvischje de vroolijke stemming te doen keeren, en als 't haar nu en dan gelukte een lachje op Pia's ernstig gezichtje te brengen, straalden hare oogen, en dan zag zij hare moeder met triomfantelijken blik aan, als wilde zij zeggen :

— Ziet ge, het is mij toch gelukt !

Pia bemerkte slechts al te goed met welk doel dit alles geschiedde, en zij trachtte zich tegen die welgemeende pogingen te verzetten.

Dat er veel over Wulff-Dietrich gesproken werd, daarvan was zij overtuigd. Dikwijls wanneer zij onverwachts de kamer binnentrad, verstomde eenskaps het levendig gesprek, terwijl zij meestal nog juist den naam van den geliefde hoorde. Vooral de graaf scheen ieverig door zijn dochterken, « onderhanden » genomen te worden. Natuurlijk dat hare wenschen en verlangens echter een hardnekkigen weerstand vonden.

Al was Wulff-Dietrich de kleine nu ook niet zoo zeer na verwant, toch sprak het van zelf, dacht Pia, dat haar oom weinig ingenomen was met een huwelijk tusschen die beiden. Maar wat gaf het ? De noodzakelijkheid stond, als een hem dwingende macht, achter hem. Zooals de statuten luidden, zoo moesten de Niedecker's eene vrouw met 16 kwartieren als echtgenoote aanbrengen, anders verviel het gansche landgoed aan de kroon.

En waar anders kon Wulff-Dietrich eene dusdanige, aan die gestelde eischen voldoende vrouw vinden, nu Pia de eenige daarvoor in aanmerking komende, hem elke mogelijkheid benam. Vroeger of later zou Fransje dus allen tegenstand overwinnen en de echtgenoote van den zoo vurig beminden neef worden. Pia leed bij deze gedachte onbeschrijfelijke pijnen. Een ding vermocht haar te troosten, het was wanneer in lange, slapelooze nachten de oude gekrenkte trots zich verhief, en 't wantrouwen haar toefluisterde :

— Hij heeft u niet lief. Hij speelde slechts een laag komediespel. Hij wist goed wie Lilian Luxor was, en het was niet haar, maar de zestien kwartieren die hij zocht te winnen.

Men reisde verder, en had Coblenz bereikt, waar men in een der voornaamste hotels den intrek nam. Pia kende de verschillende kamers nog niet en opende op zekeren dag eene deur, die zij dacht dat toegang gaf tot het kleine salon der gravin. Verschrikt trad zij terug, toen zij zag een slaapkamer te zijn binnengetreden. Op hetzelfde oogenblik herkende zij Fransje, die voor het venster zat en met van geluk stralende oogen een brief las.

Bij Pia's komst werd zij rood en verborg het papier eenskaps achter den rug. Freule von Nordlingen wilde juist de deur sluiten, toen het gravinneke de kamer doorliep en de deur weer openwierp.

— Kwaamt ge mij halen, Pia ? vroeg zij met een verlegen lachje.

— Ja, maar ik zag dat ge bezig waart.

Fransje volgde haar in het salon, hare ouders waren er niet.

— Bah ! het was niets gewichtigs, zegde zij zich in een stoel werpende, terwijl nog een hoog rood hare wangen kleurde.

Pia trad zwijgend aan het venster, en staarde met brandende oogen voor zich heen.

— Pia ?

— Fransje ?

— Waarom vraagt ge niet van wien die brief was ?

— Omdat het mij niet aangaat.

— Zoo, is dan alles wat mij aangaat u geheel onverschillig ?

— Neen, dat niet, maar daarom mag men toch niet onbescheiden zijn.

— Tusschen ons kan daar nooit sprake van zijn. De brief was van Wulff-Dietrich.

Geen antwoord.

— Kan u dit in het geheel niet schelen ?

Pia haalde zwaar adem.

— Wist ge dat wij samen correspondeerden ? vroeg Fransje verder.

— Neen, dat wist ik niet.

— En nu zijt ge er gestoord om ?

Fransje sprong op, en zag Pia met onrustigen, angstigen blik in het bleeke gezicht.

— Pia ! riep zij hartstochtelijk uit, Pia ! ik zou het niet kunnen verdragen, als gij mij verkeerd beoordeeldet. Neen, nooit. Hier — lees den brief — eigenlijk mocht ge het nog niet weten, maar, als ge mij zoo akelig koud aanziet — och ! Pia, liefste Pia, ik kan het niet helpen !

Als een slag vielen deze woorden op het reeds zoo lijdende hart. M. von Niedeck begon dus reeds toe te geven. Zij had luid kunnen lachen, maar het was haar, of de keel haar werd toegeschroefd.

Zij stoot de hand, die haar den brief aanbiedt, bijna driftig terug. Daar ziet zij in de vriendelijke, trouwe kinderoogen.

Kan Fransje het helpen, dat Wulff-Dietrich zoo laag en slecht gehandeld heeft ? Neen, duizendmaal neen. Vraag het mij niet, Fransje, zegt zij vriendelijk, bespaar mij dat verdriet. Het moet natuurlijk eenmaal gebeuren tusschen u en hem, en het zal mij gelukkig maken als ik u gelukkig zie. Ge hebt hem immers zoo lief ?

Geen antwoord ; verstomd van verbazing staart Fransje de spreekster aan.

— Ik... ik... hem liefhebben ? herhaalde zij. Gij bedoelt... dat ik dan met hem zou willen trouwen.

Fransje drukt de lippen op elkaar, blaast de wangen dik op. Zij wil niet lachen, maar kan zich niet inhouden. 't Wordt haar te machtig. Half proestend, zich half verslikkend werpt zij zich in een stoel achterover, zoodat de voeten hoog in de lucht vliegen. Zij drukt de armen op hare maag en barst ten laatste in een onbedaarlijk lachen los.

Ontzet wijkt Pia terug. Is de kleine krankzinnig geworden.

Ten zeerste gekrenkt wendt zij zich af. Hoe vreeselijk kinderachtig. En dat dwaze schepseltje moet de vrouw van Wulff-Dietrich worden ?

Eenskaps springt Fransje op en slaat de armen driftig om haar nichtje's hals.

— Vergeef me, schatje ! hijgde zij, maar ik... kan het niet helpen, oprecht, het kwam zoo onverwachts... het was zoo ontzettend dwaas... och ! liefste, beste Pia... toe, wees niet verstoord.

En met deze woorden vloog het meisje als een wervelwind de kamer uit. Pia zinkt als gebroken op een stoel neer. Maar neen, zij wil niet onbillijk zijn ; zij weet dat verlegenheid zich bij jonge meisjes soms in lachen lucht geeft. Kleine dwaas, dit onzinnig lachen had haar geheim meer dan iets anders verraden. Pia wil er haar geen verwijt van maken, zij weet immers dat zij met een kind te doen heeft.

Waar zou zij heen gegaan zijn ?

Hoor — gedempt klinkt haar van uit de kamer der gravin nogmaals gelach in de ooren. Pia's blik zweeft, door dikke tranen heen, doelloos door de kamer, tot hij eenskaps op iets wits, verkreukelds bleef rusten.

Zij beeft. Het is de brief. Zijn brief !

Fransje had haar immers toegestaan dien te lezen. Het zou dus geene onbescheidenheid zijn, als zij hem opraapt en leest. Zou zij ?...

Werktuigelijk staat zij op, zij wankelt naar het verkreukelde stukske papier toe. — Zou zij het doen ? — Mag zij het doen ? — Als er eens iemand binnenkwam ? Als de dienstboden den brief eens vonden en lazen ?

Driftig bukt Pia zich. Zij bukte zich, en bezag het stukske papier, dat hare bevende vingers ternauwernood vermochten vast te houden. Het was slechts eene enveloppe ! Goddank ! hieraan bezondigt zij zich toch in geen geval. Naderende schreden doen haar de enveloppe haastig in den zak steken.

Oom Willibald treedt binnen.

— O ! Pia, hoe gelukkig, dat ik u hier vind, zegde hij, een handvol papieren en bladen op tafel werpende. Zijt ge bezig ?

— Neen, beste oom ; hebt ge soms iets voor mij te doen ? Ik zou er u waarlijk heel dankbaar voor zijn.

— Ja, tante Johanna en Fransje zijn nergens te vinden, ik zou het dus heerlijk vinden als gij eens mijn secretaris zoudt willen zijn. Zooals ge weet is mijn bril gebroken, ik heb dien nog steeds niet van den opticus terug, zoodat ik nu hulpeloos als een blinde tegenover deze postbezending sta. Ik zou het dus zeer lief van u vinden, wanneer ge mij een en ander zoudt willen voorlezen.

— Maar oom, als er eens geheimen in de brieven staan, zegde Pia glimlachende.

— Wees daar maar niet bang voor, beste, antwoordde hij, zich behagelijk in eenen hoek der sofa vlijdende, mijn minnebrieven laat ik me regelrecht door tante Johanna in het oor fluisteren. Lees de brieven eerst voor u zelve voor, zoo doet mijne vrouw ook altijd, het voorlezen gaat dan daarna gemakkelijker en vloeiender.

— Zooals ge wilt, zegde Pia. Hier is een brief, die geheel en al met postzegels bedekt is, hij schijnt een grooten omweg gemaakt te hebben. Wil ik dien eerst lezen ?

— Gaarne.

Onverschillig opende Pia de dikke enveloppe.

« Mijne lieve, beste ouders, » zoo begon het schrijven.

Zij schrikte — wat beteekende dat ? Haar oog vloog over de eerste bladzij en bleef eenskaps op haren naam rusten : « Miss Lilian Luxor. » Zij leest verder : wonderlijk ritselt het papier tusschen hare ijskoude handen, haar adem gaat zwaar en hijgend. Zij leest — leest den brief van Wulff-Dietrich, dien hij dien noodlottigen morgen aan zijne ouders geschreven heeft ; den brief, waarin hij, ten gunste van zijnen broeder Hartwig, afstand doet van de erfenis Niedeck, daar hij op het punt staat van zich te verloven met eene Amerikaansche, eene Lilian Luxor. Al de innigheid, al de warmte van zijn zoo vurig liefhebbend hart stort hij in deze regelen uit.

Pia staart op de woorden neer, haar gelaat wordt doodsbleek, eene rilling overvalt haar, met zachten kreet grijpt zij als tastend om zich heen en zinkt bewusteloos ten gronde.

— Pia !.... Pia ! wat scheelt er ? riep de graaf doodelijk verschrikt, maar Pia geeft geen antwoord en de oogen blijven gesloten.

Wordt voortgezet.)

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 3 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.

CYCLES ET MOTOS ADLER.
Voir annonce 2e page, en tête de la 6e colonne.